

УГОДА

між Урядом України і Урядом Китайської Народної Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно

ДАТА ПІДПИСАННЯ: 04.12.95 р.

ДАТА РАТИФІКАЦІЇ УКРАЇНОЮ: 12.07.96 р.*

ДАТА НАБРАННЯ ЧИННОСТІ ДЛЯ УКРАЇНИ: 18.10.96 р.

Уряд України і Уряд Китайської Народної Республіки,

бажаючи стимулювати розвиток економічного, наукового, технічного та культурного співробітництва між обома державами і укласти Угоду про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно,

домовились про таке:

СТАТТЯ 1

Особи, до яких застосовується Угода

Ця Угода застосовується до осіб, які є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

СТАТТЯ 2

Податки, на які поширюється Угода

1. Ця Угода поширюється на податки на доходи і майно, що стягуються від імені Договірної Держави або її політико-адміністративних підрозділів, або місцевих органів влади, незалежно від способу їх стягнення.

2. Податками на доход і на майно вважаються всі податки, що стягуються із загальної суми доходу, із загальної суми майна або з елементів доходу або майна, включаючи податки на доходи від відчужування рухомого або нерухомого майна, а також податки, що стягуються з прибутків від приросту капіталу.

3. Існуючими податками, на які поширюється Угода, є:

а) у Китайській Народній Республіці:

(i) прибутковий податок з фізичних осіб;

(ii) прибутковий податок з підприємств з іноземними інвестиціями і з іноземних підприємств

(iii) місцевий прибутковий податок;

(надалі - "китайський податок");

б) в Україні:

(і) податок на прибуток підприємств;

(іі) прибутковий податок з громадян

(надалі - "український податок").

4. Ця Угода поширюється також на будь-які ідентичні або подібні по суті податки, які будуть стягуватись однією з Договірних Держав після дати підписання цієї Угоди в доповнення або замість існуючих податків. Компетентні органи Договірних Держав повідомлять один одного про будь-які істотні зміни в їх законодавствах стосовно оподаткування.

СТАТТЯ 3

Загальні визначення

1. Для цілей цієї Угоди, якщо з контексту не випливає інше:

а) термін "Китай" означає Китайську Народну Республіку; при застосуванні в географічному значенні означає всю територію Китайської Народної Республіки, включаючи її територіальне море, де застосовується китайське законодавство щодо оподаткування, і будь-яку територію за межами територіального моря, де Китайська Народна Республіка має суверенні права на розвідку і розробку ресурсів морського дна і його надр, і ресурсів прилеглих вод, відповідно до міжнародного законодавства;

б) термін "Україна" при використанні в географічному значенні означає територію України, її континентальний шельф і її виключну (морську) економічну зону, включаючи будь-яку іншу територію за межами територіального моря України, яка відповідно до міжнародного права визначається або може бути в подальшому визначена, як територія, в межах якої можуть здійснюватись права України стосовно морського дна, надр та їх природних ресурсів;

в) терміни "Договірна Держава" і "друга Договірна Держава" означають залежно від контексту Україну або Китай;

г) термін "особа" означає фізичну особу, компанію або будь-яке інше об'єднання осіб;

д) термін "компанія" означає будь-яке корпоративне об'єднання або будь-яку організацію, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання;

е) термін "підприємство Договірної Держави" та "підприємство другої Договірної Держави" означають відповідно підприємство, що керується резидентом Договірної Держави, та підприємство, що керується резидентом другої Договірної Держави;

ж) термін "національна особа" означає:

(і) фізичну особу, яка має громадянство або національний статус (підданство) Договірної Держави;

(іі) усі юридичні особи, товариства і асоціації, що одержують такий статус за чинним законодавством Договірної Держави;

з) термін "міжнародне перевезення" означає будь-яке перевезення морським або повітряним судном, що експлуатується підприємством, яке є резидентом Договірної Держави, крім випадків, коли морське або повітряне судно експлуатується виключно між пунктами в другій Договірній Державі;

і) термін "компетентний орган" означає стосовно України - Міністерство фінансів або його повноважного представника; стосовно Китаю - Державну податкову адміністрацію або її повноважного представника.

2. При застосуванні цієї Угоди Договірною Державою будь-який термін, не визначений у ній, має те значення, яке він має за законодавством цієї Держави стосовно податків, на які поширюється ця Угода, якщо із контексту не випливає інше.

СТАТТЯ 4

Резидент

1. Для цілей цієї Угоди термін "резидент Договірної Держави" означає особу, яка за законодавством цієї Договірної Держави підлягає оподаткуванню в ній, на підставі постійного місця проживання, постійного місця перебування, місцезнаходження головного офісу, місцезнаходження керівного органу, місця реєстрації або будь-якого іншого аналогічного критерію.

2. Якщо відповідно до положень пункту 1 цієї статті фізична особа є резидентом обох Договірних Держав, її становище визначається таким чином:

а) вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона має постійне житло. Якщо вона має постійне житло в обох Договірних Державах, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, в якій вона має більш тісні особисті й економічні зв'язки (центр життєвих інтересів);

б) якщо Договірна Держава, в якій вона має центр життєвих інтересів, не може бути визначена або коли вона не має постійного житла в жодній з Договірних Держав, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, де вона звичайно проживає;

в) якщо вона звичайно проживає в обох Договірних Державах або коли вона звичайно не проживає в жодній з них, вона вважається резидентом тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є;

г) якщо вона є національною особою обох Договірних Держав або якщо вона не є національною особою жодної з них, компетентні органи Договірних Держав вирішують питання оподаткування такої особи за взаємною згодою.

3. У випадку, коли відповідно до положень пункту 1 цієї статті особа, інша ніж фізична особа, є резидентом обох Договірних Держав, тоді компетентні органи Договірних Держав визначають, що особа є резидентом Договірної Держави для цілей цієї Угоди за взаємною згодою.

СТАТТЯ 5

Постійне представництво

1. Для цілей цієї Угоди термін "постійне представництво" означає постійне місце діяльності, через яке повністю або частково здійснюється підприємницька діяльність підприємства.

2. Термін "постійне представництво" зокрема включає:

а) місце управління;

б) відділення;

в) контору;

d) фабрику;

e) майстерню;

f) шахту, нафтову або газову свердловину, кар'єр, або будь-яке інше місце видобутку природних ресурсів; і

g) склад або іншу споруду, що використовується для продажу товарів.

3. Термін "постійне представництво" також включає:

a) будівельний майданчик, монтажний або складальний об'єкт або контрольну діяльність, пов'язану з ними, тільки в тому разі, якщо такий майданчик, об'єкт або діяльність існують протягом періоду, що перевищує 18 місяців.

b) надання послуг підприємством Договірної Держави через найнятих службовців або інший зайнятий персонал у другій Договірній Державі за умови, що така діяльність триває для такого об'єкта або пов'язаного з ним об'єкта на протязі періоду або періодів, що у сукупності перевищують 18 місяців.

4. Незважаючи на положення пунктів з 1 по 3 цієї статті, термін "постійне представництво" не розглядається як такий, що включає:

a) використання споруд виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки товарів чи виробів, що належать підприємству;

b) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою зберігання, демонстрації або поставки;

c) утримання запасів товарів або виробів, що належать підприємству, виключно з метою переробки іншим підприємством;

d) утримання постійного місця діяльності виключно з метою закупівлі товарів чи виробів або для збирання інформації для підприємства;

e) утримання постійного місця діяльності виключно з метою здійснення для підприємства будь-якої іншої діяльності підготовчого чи допоміжного характеру;

f) утримання постійного місця діяльності виключно для здійснення будь-якої комбінації видів діяльності, перелічених у підпунктах від a) до e), за умови, що сукупна діяльність постійного місця діяльності, яка виникає внаслідок такої комбінації, має підготовчий або допоміжний характер.

5. Незалежно від положень пунктів 1 і 2, якщо особа, інша ніж агент з незалежним статусом, до якого застосовуються положення пункту 6, діє в Договірній Державі від імені підприємства другої Договірної Держави і має, і звичайно використовує повноваження укладати контракти від імені підприємства або утримує запаси товарів або виробів, що належать підприємству, з яких здійснюється регулярний продаж цих товарів і виробів від імені підприємства, то це підприємство розглядається як таке, що має постійне представництво в першій згаданій Договірній Державі щодо будь-якої діяльності, яку ця особа здійснює для підприємства, за винятком, коли діяльність цієї особи обмежується тією, що зазначена в пункті 4, яка, якщо і здійснюється через постійне місце діяльності, не перетворює це постійне місце діяльності у постійне представництво відповідно до положень цього пункту.

6. Підприємство Договірної Держави не розглядається як таке, що має постійне представництво в другій Договірній Державі, лише якщо воно здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Договірній Державі через брокера, комісонера чи будь-якого іншого агента з незалежним статусом за умови, що ці особи діють у межах своєї звичайної діяльності.

7. Той факт, що компанія, яка є резидентом Договірної Держави, контролює компанію чи контролюється компанією, що є резидентом другої Договірної Держави або яка здійснює підприємницьку діяльність у цій другій Державі (через постійне представництво або іншим чином), сам по собі не перетворює одну з цих компаній у постійне представництво другої компанії.

СТАТТЯ 6

Доходи від нерухомого майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від нерухомого майна, яке розташоване в другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Термін "нерухоме майно" повинен мати те значення, яке він має у законодавстві Договірної Держави, в якій розташоване це майно. Цей термін повинен у будь-якому випадку включати майно, допоміжне щодо нерухомого майна, худобу і обладнання, які використовуються в сільському і лісовому господарстві, права, до яких застосовуються положення загального права щодо земельної власності, узуфрукт нерухомого майна і права на перемінні або фіксовані платежі як компенсації за розробку або право на розробку мінеральних запасів, джерел та інших природних ресурсів. Морські і повітряні судна не розглядаються як нерухоме майно.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до доходів, що одержуються від прямого використання, здавання в оренду або використання нерухомого майна в будь-якій іншій формі.

4. Положення пунктів 1 і 3 цієї статті застосовуються також до доходів від нерухомого майна підприємств і до доходів від нерухомого майна, що використовується для здійснення незалежних особистих послуг.

СТАТТЯ 7

Прибуток від підприємницької діяльності

1. Прибуток підприємства Договірної Держави оподатковується лише в цій Договірній Державі, якщо тільки це підприємство не здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво. Якщо підприємство здійснює підприємницьку діяльність як вказано вище, прибуток підприємства оподатковується в другій Державі, але тільки щодо тієї частини доходу, яка стосується цього постійного представництва.

2. З урахуванням положень пункту 3 цієї статті, якщо підприємство однієї Договірної Держави здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване там постійне представництво, то в кожній Договірній Державі до такого постійного представництва відноситься прибуток, який воно могло б одержати, якби було окремим і самостійним підприємством, зайнятим такою ж або аналогічною діяльністю в таких же або аналогічних умовах і діяло в повній незалежності від підприємства, постійним представництвом якого воно є.

3. У визначенні прибутку постійного представництва допускається віднімання витрат, понесених для цілей діяльності постійного представництва, включаючи управлінські та загальноадміністративні витрати, що понесені як у Державі, де розташоване постійне представництво, так і в будь-якому іншому місці. У будь-якому випадку такі витрати не повинні включати будь-які суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійним представництвом головному офісу підприємства або будь-якому з його інших підрозділів як роялті, гонорар або інші

подібні платежі за користування патентами або іншими правами, або як комісійні за надані особливі послуги чи управління, чи, виключаючи банки, як проценти за позику, надану постійному представництву. Таким же чином при визначенні прибутку постійного представництва не повинні братися до уваги суми, що сплачуються (інакше, ніж покриття витрат, що дійсно мали місце) постійному представництву головним офісом підприємства або будь-яким з його інших підрозділів як роялті, гонорари або інші подібні виплати за використання патентів або інших прав, або як комісійні за особливі послуги або за управління, або, за винятком банків, як проценти за позику, надану головному офісу підприємства або будь-якому з його інших підрозділів.

4. В міру того, як визначення в Договірній Державі відповідно до її законодавства прибутку, що стосується постійного представництва на базі пропорційного розподілу загальної суми прибутку підприємства його різним підрозділам, є звичайною практикою, ніщо в пункті 2 цієї статті не буде перешкоджати цій Договірній Державі визначати оподатковуваний прибуток шляхом такого розподілу, як це диктується практикою; обраний спосіб розподілу, однак, повинен бути таким, що його результати будуть відповідати принципам, які містяться в цій статті.

5. Ніякий прибуток не відноситься до постійного представництва на основі простої закупки постійним представництвом товарів або виробів для підприємства.

6. Для цілей пунктів з 1 по 5 цієї статті прибуток, що відноситься до постійного представництва, визначається щорічно одним і тим же методом, якщо тільки немає достатньої і вагомої причини для зміни.

7. Якщо прибуток включає види доходів, які розглядаються окремо в інших статтях цієї Угоди, положення цих статей не будуть зачіпатися положеннями цієї статті.

СТАТТЯ 8

Міжнародний транспорт

1. Прибутки, одержані підприємством, яке є резидентом Договірної Держави, від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, будуть оподатковуватись лише в цій Державі.

2. Для цілей цієї статті прибуток від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях включає:

a) прибуток від здавання в оренду порожніх морських або повітряних суден;

b) прибуток від використання, утримання або здавання в оренду контейнерів (включаючи трейлери і супутнє устаткування для транспортування контейнерів), що використовуються для перевезення товарів чи виробів;

де така оренда або таке використання, утримання або оренда, залежно від випадку, є побічними стосовно експлуатації морського або повітряного судна у міжнародних перевезеннях.

3. Положення пункту 1 цієї статті застосовуються також до прибутку від участі у пулі, спільному підприємстві або в міжнародній організації щодо експлуатації транспортних засобів.

СТАТТЯ 9

Асоційовані підприємства

1. У випадку, коли:

а) підприємство Договірної Держави прямо або посередньо бере участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства другої Договірної Держави, або

б) одні й ті ж особи прямо або посередньо беруть участь у керівництві, контролі або капіталі підприємства однієї Договірної Держави і підприємства другої Договірної Держави,

і в кожному випадку між двома підприємствами в їх комерційних і фінансових взаємовідносинах створюються або встановлюються умови, відмінні від тих, які мали б місце між двома незалежними підприємствами, тоді будь-який прибуток, який міг би бути нарахований одному з них, але з причин наявності цих умов не був йому нарахований, може бути включений Договірною Державою до прибутку цього підприємства і відповідно оподаткований.

2. У випадку, коли одна Договірна Держава включає в прибутки підприємства цієї Договірної Держави, і відповідно оподатковує, прибутки, по яких підприємство другої Договірної Держави було оподатковано в цій другій Державі, і прибутки, таким чином включені, є прибутками, які були б нараховані підприємству першої згаданої Договірної Держави, якби умови взаємовідносин між двома підприємствами були б умовами, які існують між незалежними підприємствами, тоді ця друга Держава повинна зробити відповідні поступки в сумі податку, що стягується з цих прибутків. При визначенні такої поправки повинні бути розглянуті інші положення цієї Угоди, а компетентні органи Договірних Держав можуть проконсультуватися один з одним при необхідності.

СТАТТЯ 10

Дивіденди

1. Дивіденди, що сплачуються компанією, яка є резидентом Договірної Держави, резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак, такі дивіденди можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на дивіденди, податок, що стягується, не повинен перевищувати:

а) 5 процентів загальної суми дивідендів, якщо право на дивіденди фактично має компанія (на відміну від товариства) і ця компанія є власником принаймні 25 процентів капіталу компанії, яка сплачує дивіденди;

б) 10 процентів загальної суми дивідендів в усіх інших випадках.

Положення цього пункту не впливають на оподаткування компанії стосовно прибутку, з якого сплачуються дивіденди.

3. Термін "дивіденди" при використанні в цій статті означає доход від акцій чи інших прав, які не є борговими зобов'язаннями, що дають право на участь у прибутку, також як доход від інших корпоративних прав, який підлягає такому ж оподаткуванню, як доходи від акцій відповідно до законодавства Держави, резидентом якої є компанія, що розподіляє прибуток.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на дивіденди, яка є резидентом Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, резидентом якої є компанія, що сплачує дивіденди, через розташоване в ній

постійне представництво, або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої в ній постійної бази, і холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. В такому випадку залежно від обставин застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

5. У випадку, коли компанія, яка є резидентом однієї Договірної Держави, одержує прибуток або доходи з другої Договірної Держави, ця друга Договірної Держави може не стягувати будь-яких податків з дивідендів, що сплачуються компанією, за винятком, коли ці дивіденди сплачуються резиденту цієї другої Договірної Держави, або якщо холдінг, стосовно якого сплачуються дивіденди, дійсно відноситься до постійного представництва або постійної бази, розташованих у цій другій Договірній Державі, і з нерозподіленого прибутку компанії не стягуються податки на нерозподілений прибуток, навіть якщо дивіденди сплачуються або нерозподілений прибуток складається повністю або частково з прибутку або доходу, що утворюються у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 11

Проценти

1. Проценти, що виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак такі проценти можуть також оподатковуватись у тій Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, але якщо одержувач фактично має право на проценти, податок, що стягується таким чином, не повинен перевищувати 10 процентів від загальної суми процентів.

3. Незважаючи на положення пункту 2 цієї статті, проценти, що виникають в Договірній Державі і одержуються Урядом іншої Договірної Держави, її політико-адміністративним підрозділом, місцевим органом влади і Центральним банком або будь-яким фінансовим закладом, який виконує функції Уряду і повністю належить цьому Уряду, звільняється від оподаткування в першій згаданій Державі.

4. Термін "проценти" при використанні в цій статті означає доход від боргових вимог будь-якого виду, незалежно від іпотечного забезпечення і незалежно від володіння правом на участь у прибутках боржника, і зокрема, доход від урядових цінних паперів і доход від облігацій чи боргових зобов'язань, включаючи премії та винагороди, що сплачуються стосовно таких цінних паперів, облігацій та боргових зобов'язань. Штрафи за несвоєчасну сплату не розглядаються як проценти для цілей цієї статті.

5. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо особа, що фактично має право на проценти, яка є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають проценти, через розташоване в ній постійне представництво, або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і боргова вимога, на підставі якої сплачуються проценти, дійсно відноситься до такого постійного представництва або постійної бази. У такому випадку, залежно від обставин, застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди.

6. Вважається, що проценти виникають у Договірній Державі, якщо платником є Уряд цієї Договірної Держави, її політико-адміністративний підрозділ, місцеві органи влади або резидент цієї Договірної Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує проценти, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має в Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникла заборгованість, по якій сплачуються проценти, і витрати по сплаті цих процентів несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі

проценти виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

7. Якщо з причин особливих відносин між платником і особою, яка фактично має право на проценти, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума сплачених процентів, що стосується боргової вимоги, на підставі якої вона сплачується, перевищує суму, яка була б погоджена між платником і особою, яка фактично має право на одержання процентів, при відсутності таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми процентів. У такому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 12

Роялті

1. Роялті, які виникають в одній Договірній Державі і сплачуються резиденту другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Однак ці роялті можуть також оподатковуватись у Договірній Державі, в якій вони виникають, і відповідно до законодавства цієї Договірної Держави, якщо одержувач фактично має право на ці роялті, але податок, що визначається таким чином, не може перевищувати 10 процентів загальної суми роялті.

3. Термін "роялті" при використанні в цій статті означає платежі будь-якого виду, що одержуються як відшкодування за використання або за надання права використання будь-яких авторських прав на літературні твори, твори мистецтва або науки (включаючи кінофільми, будь-які фільми або плівки, які використовуються для радіомовлення або телебачення), будь-якого патенту, ноу-хау, торгової марки, дизайну або моделі, схеми, таємної формули або процесу, або за використання, або за надання права використання промислового, комерційного або наукового обладнання або за інформацію щодо промислового, комерційного або наукового досвіду.

4. Положення пунктів 1 і 2 цієї статті не застосовуються, якщо фактичний власник роялті, що є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі, в якій виникають роялті, через розташоване там постійне представництво, або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги з розташованої там постійної бази, і право або майно, стосовно яких сплачуються роялті, дійсно пов'язані з цим постійним представництвом чи постійною базою. У такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди, залежно від обставин.

5. Вважається, що роялті виникають у Договірній Державі, якщо платником є Уряд цієї Договірної Держави, її політико-адміністративний підрозділ, місцевий орган влади або резидент цієї Договірної Держави. Якщо, проте, особа, що сплачує роялті, незалежно від того, є вона резидентом Договірної Держави чи ні, має у Договірній Державі постійне представництво або постійну базу, у зв'язку з якими виникло зобов'язання сплачувати роялті, і витрати по сплаті цих роялті несе постійне представництво або постійна база, то вважається, що такі роялті виникають у Договірній Державі, в якій розташоване постійне представництво або постійна база.

6. Якщо з причин особливих відносин між платником і фактичним власником роялті, або між ними обома і будь-якою третьою особою, сума роялті, яка відноситься до використання, права або інформації, на підставі яких вони сплачуються, перевищує з будь-яких причин суму, яка була б узгоджена між платником і фактичним власником роялті за відсутністю таких відносин, положення цієї статті будуть застосовуватись тільки до останньої згаданої суми. У цьому випадку надмірна частина платежу, як і раніше, підлягає оподаткуванню відповідно до законодавства кожної Договірної Держави, з належним урахуванням інших положень цієї Угоди.

СТАТТЯ 13

Доходи від відчужування майна

1. Доходи, що одержуються резидентом Договірної Держави від відчужування нерухомого майна, як воно визначено у статті 6 цієї Угоди і яке розташоване у другій Договірній Державі, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
2. Доходи, одержувані від відчужування рухомого майна, яке складає частину комерційного майна постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або від рухомого майна, яке відноситься до постійної бази, регулярно доступної резиденту Договірної Держави в другій Договірній Державі для цілей надання незалежних особистих послуг, які включають такі доходи від відчужування такого постійного представництва (окремо чи в сукупності з цілим підприємством) або такої постійної бази, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
3. Доходи від відчужування морських або повітряних суден, що експлуатуються в міжнародних перевезеннях підприємством, яке є резидентом Договірної Держави, або рухомого майна, що відноситься до експлуатації таких морських або повітряних суден, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.
4. Доходи від відчужування частки статутного фонду компанії, майно якої прямо або посередньо в основному складається з нерухомого майна, розташованого в Договірній Державі, може оподатковуватись у цій Договірній Державі.
5. Доходи від відчужування акцій, інших ніж ті, що згадані в пункті 4, які засвідчують щонайменше 25 процентів участі у компанії, яка є резидентом Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій; Договірній Державі.
6. Доходи від відчужування будь-якого майна, іншого ніж те, про яке йдеться у пунктах з 1 по 5, оподатковуються тільки в Договірній Державі, резидентом якої є особа, що відчужує майно.

СТАТТЯ 14

Незалежні особисті послуги

1. Доход, що одержується резидентом однієї Договірної Держави щодо професійних послуг чи іншої діяльності незалежного характеру, оподатковується тільки в цій Договірній Державі, за винятком однієї з наступних умов, коли такий доход може також оподатковуватись в іншій Договірній Державі:
 - a) якщо він володіє регулярно доступною постійною базою в другій Договірній Державі з метою здійснення такої діяльності; в такому разі тільки та частина доходу, що відноситься до цієї постійної бази, може оподатковуватись в цій другій Договірній Державі;
 - b) якщо його перебування в другій Договірній Державі продовжується протягом періоду або періодів, що перевищують у сукупності 183 дні у даному календарному році; у цьому випадку тільки та частина доходу, яку він одержує за здійснення такої діяльності у цій другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.
2. Вираз "професійні послуги" включає, зокрема, незалежну наукову, літературну, артистичну, художню, освітню або викладацьку діяльність, так само, як і незалежну діяльність лікарів, адвокатів, інженерів, архітекторів, стоматологів і бухгалтерів.

СТАТТЯ 15

Залежні особисті послуги

1. З урахуванням положень статей 16, 18, 19, 20 і 21 цієї Угоди платня, заробітна плата та інші подібні винагороди, що одержуються резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі, якщо тільки робота за наймом не здійснюється в другій Договірній Державі. Якщо робота за наймом здійснюється таким чином, одержані у зв'язку з цим винагороди можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Незалежно від положень пункту 1 цієї статті винагорода, що одержується резидентом Договірної Держави у зв'язку з роботою за наймом, здійснюваною в другій Договірній Державі, оподатковується тільки в першій згаданій Державі, якщо:

а) одержувач перебуває в другій Договірній Державі протягом періоду або періодів, що не перевищують у сукупності 183 днів протягом календарного року;

б) винагорода сплачується наймачем або від імені наймача, який не є резидентом другої Договірної Держави;

с) витрати по сплаті винагород не несуть постійне представництво або постійна база, які наймач має в другій Договірній Державі.

3. Незалежно від попередніх положень пунктів 1 і 2 цієї статті винагорода, одержувана у зв'язку з роботою за наймом, що здійснюється на борту морського або повітряного судна, яке експлуатується в міжнародних перевезеннях підприємством, яке є резидентом Договірної Держави, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 16

Гонорари директорів

Директорські гонорари та інші аналогічні виплати, які одержуються резидентом однієї Договірної Держави як членом ради директорів компанії, яка є резидентом другої Договірної Держави, можуть оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 17

Артисти і спортсмени

1. Незалежно від положень статей 14 і 15 цієї Угоди, доход, що одержується резидентом Договірної Держави як працівником мистецтва, таким як артист театру, кіно, радіо чи телебачення, або музикантом, або спортсменом від його особистої діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Договірній Державі.

2. Якщо доход від особистої діяльності, що здійснюється працівником мистецтва або спортсменом, нараховується не самому працівнику мистецтва чи спортсмену, а іншій особі, цей доход може незалежно від положень статей 7, 14 і 15 цієї Угоди оподатковуватись у Договірній Державі, в якій здійснюється діяльність працівника мистецтва чи спортсмена.

3. Незважаючи на положення пунктів 1 і 2 цієї статті, доход, що одержується працівником мистецтва або спортсменом, який є резидентом Договірної Держави, від діяльності, що здійснюється в другій Договірній Державі у межах плану культурного обміну між Урядами обох Договірних Держав, або значною мірою фінансуються за рахунок суспільних фондів кожної з Договірних Держав, підлягає звільненню від оподаткування в цій другій Договірній Державі.

СТАТТЯ 18

Пенсії

Відповідно до положень пункту 2 статті 19 цієї Угоди пенсії та інші подібні винагороди, що сплачуються резиденту Договірної Держави у зв'язку з минулою роботою за наймом, підлягають оподаткуванню тільки в цій Договірній Державі.

СТАТТЯ 19

Державна служба

1.

а) Винагорода, інша ніж пенсія, що сплачується Урядом Договірної Держави або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органам влади будь-якій фізичній особі за службу, що здійснюється для Уряду цієї Договірної Держави або її політико-адміністративного підрозділу, або місцевого органу влади, як виконання обов'язків урядового характеру, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така винагорода оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо послуги надаються в цій Державі і фізична особа є резидентом цієї другої Держави, яка:

(і) є національною особою цієї другої Держави; або

(ii) не стала резидентом цієї другої Держави тільки з метою надання послуг.

2.

а) Будь-яка пенсія, яка сплачується Урядом Договірної Держави або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади, або із створених ними фондів будь-якій фізичній особі стосовно послуг, що надаються Урядом цієї Держави або її політико-адміністративному підрозділу, або місцевому органу влади, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

б) Незважаючи на положення підпункту а) цього пункту, така пенсія оподатковується тільки в другій Договірній Державі, якщо фізична особа є резидентом або національною особою цієї Держави.

3. Положення статей 15, 16, 17 і 18 цієї Угоди застосовуються до винагород і пенсій стосовно послуг, що надаються у зв'язку з проведенням підприємницької діяльності Урядом Договірної Держави або її політико-адміністративним підрозділом, або місцевим органом влади.

СТАТТЯ 20

Викладачі та дослідники

Фізична особа, яка є або безпосередньо до відвідування Договірної Держави була резидентом другої Договірної Держави і перебуває в першій згаданій Договірній Державі виключно з метою викладання, читання лекцій або проведення досліджень в університеті, коледжі, школі або навчальному закладі, або науково-дослідному інституті, що акредитовані Урядом першої згаданої Договірної Держави, звільняється від оподаткування в першій згаданій Договірній Державі на період трьох років з моменту її першого прибуття в першу згадану Договірну Державу, стосовно винагороди за таке викладання, лекції або дослідження.

СТАТТЯ 21

Студенти і практиканти

1. Студент, стажувальник або практикант, який є або був безпосередньо до приїзду в Договірну Державу резидентом другої Договірної Держави і перебуває у першій Договірній Державі виключно з метою навчання або одержання освіти, звільняються від оподаткування в цій першій згаданій Державі стосовно наступних платежів або доходів, одержуваних ним для цілей його утримання, освіти або навчання:

a) платежі, одержувані з джерел за межами цієї Договірної Держави для цілей його утримання, освіти, навчання, досліджень або стажування;

b) стипендії або винагороди, сплачувані Урядом, або науковою, освітньою, культурною або іншою організацією, звільненою від оподаткування.

2. Студент, стажувальник або практикант, про якого йдеться у параграфі 1, буде, стосовно винагород від праці за наймом, мати право під час його або її освіти або навчання на ті ж звільнення, пільги та вирахування стосовно податків, які надаються резидентам Держави, яку він або вона відвідують.

СТАТТЯ 22

Інші доходи

1. Види доходів резидента Договірної Держави, незалежно від джерела їх виникнення, про які не йдеться у попередніх статтях цієї Угоди, оподатковуються тільки в цій Договірній Державі.

2. Положення пункту 1 цієї статті не застосовуються до доходів, інших ніж доходи від нерухомого майна, визначеного в пункті 2 статті 6 цієї Угоди, якщо одержувач таких доходів є резидентом однієї Договірної Держави, здійснює підприємницьку діяльність у другій Договірній Державі через розташоване в ній постійне представництво або надає в цій другій Договірній Державі незалежні особисті послуги через розташовану там постійну базу, і право або майно, у зв'язку з яким одержано доход, дійсно пов'язані з таким постійним представництвом або постійною базою. В такому випадку застосовуються положення статті 7 або статті 14 цієї Угоди залежно від обставин.

СТАТТЯ 23

Майно

1. Майно, представлене нерухомим майном, про яке йдеться у статті 6 цієї Угоди, що є власністю резидента однієї Договірної Держави та розташоване в другій Договірній Державі, може оподатковуватись у цій другій Державі.

2. Майно, представлене рухомим майном, що є частиною комерційного майна постійного представництва, яке підприємство однієї Договірної Держави має в другій Договірній Державі, або представлене рухомим майном, пов'язаним з постійною базою, доступною резиденту однієї Договірної Держави в другій Договірній Державі з метою надання незалежних особистих послуг, може оподатковуватись у цій другій Державі.

3. Майно, представлене морськими та повітряними судами, що експлуатуються у міжнародних перевезеннях підприємством, яке є резидентом Договірної Держави, а також рухомим майном, пов'язаним з експлуатацією цих морських та повітряних суден, оподатковується тільки в цій Договірній Державі.

4. Усі інші елементи майна резидента Договірної Держави оподатковуються тільки в цій Державі.

СТАТТЯ 24

Усунення подвійного оподаткування

1. У Китаї подвійне оподаткування усувається таким чином:

а) Якщо резидент Китаю одержує доход з України, то сума податку на цей доход, що сплачується в Україні згідно з положеннями цієї Угоди, може бути кредитована проти китайського податку, що стягується з цього резидента. Сума кредиту, однак, не повинна перевищувати суму китайського податку на цей доход, що підраховується згідно з податковим законодавством і інструкціями Китаю.

б) Якщо доход, що одержується з України, є дивідендами, які сплачуються компанією, що є резидентом України, компанії, яка є резидентом Китаю і яка володіє принаймні 10 % акцій компанії, що сплачує дивіденди, то кредит візьме до уваги податок, сплачуваний в Україні, компанією, що сплачує дивіденди, стосовно її доходу.

2. В Україні подвійне оподаткування усувається таким чином:

З урахуванням положень законодавства України, що стосуються звільнення податку, сплаченого на території за межами України (які не будуть суперечити головним принципам цього пункту), на китайський податок, сплачуваний за законодавством Китаю та відповідно до цієї Угоди прямо або шляхом вирахування з прибутку, доходів або майна, що підлягає оподаткуванню, із джерел у Китаї, буде робитись знижка у вигляді кредиту проти будь-якого українського податку, обчислюваного стосовно того ж прибутку, доходу або майна, стосовно яких обчислюється український податок.

Такі вирахування в будь-якому випадку не повинні перевищувати тієї частини податку з доходу або з майна, як було підраховано до надання вирахування, яка стосується доходу або майна, які можуть оподатковуватись у цій другій Державі, залежно від обставин.

СТАТТЯ 25

Недискримінація

1. Національні особи Договірної Держави не будуть підлягати у другій Договірній Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, іншому або більш обтяжливому ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися національні особи цієї другої Договірної Держави за тих же обставин. Це положення також застосовується, незалежно від положення статті 1, до осіб, які не є резидентами однієї або обох Договірних Держав.

2. Оподаткування постійного представництва, яке підприємство Договірної Держави має в другій Договірній Державі, не буде менш сприятливим у цій другій Договірній Державі, ніж оподаткування підприємств цієї другої Договірної Держави, які здійснюють подібну діяльність. Положення цього пункту не повинні тлумачитись як такі, що зобов'язують одну Договірну Державу надавати резидентам другої Договірної Держави будь-які особисті пільги, вирахування і знижки щодо оподаткування на підставі їх громадянського статусу або сімейних зобов'язань, які вона надає своїм власним резидентам.

3. За винятком випадків, де застосовуються положення статті 9, пункту 7 статті 11 або пункту 6 статті 12 цієї Угоди, проценти, роялті та інші виплати, що сплачуються підприємством Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави, з метою визначення оподатковуваного прибутку такого підприємства, будуть обчислюватись за таких же умов, за яких вони сплачувались резиденту першої згаданої Держави. Таким же чином будь-які борги підприємства однієї Договірної Держави резиденту другої Договірної Держави повинні, з метою визначення оподатковуваного майна цього підприємства, підлягати вирахуванням за таких же умов, що й борги резидента першої згаданої Держави.

4. Підприємства Договірної Держави, майно яких повністю або частково належить або контролюється прямо чи посередньо одним або кількома резидентами другої Договірної Держави, не будуть піддаватися в першій згаданій Державі будь-якому оподаткуванню або пов'язаному з ним зобов'язанню, яке є іншим або більш обтяжливим, ніж оподаткування і пов'язані з ним зобов'язання, яким піддаються або можуть піддаватися інші подібні підприємства першої згаданої Держави.

5. Положення цієї статті будуть застосовуватись до податків, які розглядаються цією Угодою.

СТАТТЯ 26

Процедура взаємного узгодження

1. Якщо особа вважає, що дії однієї або обох Договірних Держав призводять або призведуть до її оподаткування невідповідно до положень цієї Угоди, вона може, незважаючи на засоби захисту, передбачені національним законодавством цих Держав, представити свій випадок на розгляд до компетентного органу Договірної Держави, резидентом якої вона є, або, якщо її випадок підпадає під дію пункту 1 статті 25, тієї Договірної Держави, національною особою якої вона є. Заява повинна бути подана протягом трьох років з моменту першого повідомлення про дію, яка призводить до оподаткування, що не відповідає положенням Угоди.

2. Компетентний орган прагнучиме, якщо він вважатиме заперечення обґрунтованим і якщо він сам не зможе прийти до задовільного рішення, вирішити питання за взаємною згодою з компетентним органом другої Договірної Держави з метою уникнення оподаткування, яке не відповідає положенням цієї Угоди. Будь-яка досягнута домовленість повинна виконуватись незалежно від будь-яких обмежень часу, передбачених внутрішнім законодавством Договірних Держав.

3. Компетентні органи Договірних Держав прагнутимуть вирішувати за взаємною згодою будь-які труднощі або сумніви, що виникають при тлумаченні або застосуванні цієї Угоди. Вони можуть також консультуватися один з одним щодо уникнення подвійного оподаткування у випадках, які не передбачені цією Угодою.

4. Компетентні органи Договірних Держав можуть вступати в прямі контакти один з одним з метою досягнення згоди в розумінні попередніх пунктів.

СТАТТЯ 27

Обмін інформацією

1. Компетентні органи Договірних Держав обмінюються інформацією, яка необхідна для виконання положень цієї Угоди або національних законодавств Договірних Держав стосовно податків, на які поширюється Угода, тією мірою, якою оподаткування не протирічить цій Угоді, зокрема, для попередження ухилень від сплати податків. Обмін інформацією не обмежується статтею 1 цієї Угоди. Будь-яка інформація, отримана Договірною Державою, буде розглядатись як конфіденційна і буде розкрита тільки особам або органам влади (включаючи суди і органи управління), які займаються оцінкою або стягненням, примусовим стягненням або судовим переслідуванням, або розглядом апеляцій стосовно податків, на які поширюється ця Угода. Такі особи чи органи будуть використовувати інформацію лише для таких цілей. Вони можуть розкривати інформацію на публічних судових засіданнях та при прийнятті юридичних рішень.

2. В жодному випадку положення пункту 1 цієї статті не будуть тлумачитись як такі, що зобов'язують Договірні Держави:

а) здійснювати адміністративні заходи, що протирічать законодавству та адміністративній практиці однієї або другої Договірної Держави;

b) надавати інформацію, яку неможливо одержати за законодавством або в ході звичайної адміністративної практики цієї або другої Договірної Держави;

c) надавати інформацію, яка розкриває будь-яку торговельну, підприємницьку, промислову, комерційну або професійну таємницю, або торговельний процес, або інформацію, розкриття якої суперечило б загальноприйнятій практиці (суспільному порядку).

СТАТТЯ 28

Дипломатичні агенти і консульські службовці

Ніщо в цій Угоді не буде впливати на податкові привілеї дипломатичних агентів або консульських службовців, що надані за загальними нормами міжнародного права або відповідно до положень спеціальних угод.

СТАТТЯ 29

Набуття чинності

Кожна з Договірних Держав повідомить другу по дипломатичних каналах про завершення необхідної відповідно до внутрішнього законодавства процедури набуття чинності цією Угодою. Ця Угода набуває чинності у день одержання останнього з таких повідомлень, і її положення будуть застосовуватись:

a) у Китаї:

стосовно доходів, що одержуються протягом податкових років, що починаються з або після першого січня, наступних за роком, в якому ця Угода набуває чинності;

b) в Україні

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем, коли Угода набуває чинності;

(ii) стосовно податків на прибуток підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком, коли Угода набуває чинності;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем, коли Угода набуває чинності.

СТАТТЯ 30

Припинення дії

Ця Угода є чинною до припинення її дії однією з Договірних Держав. Кожна з Договірних Держав може припинити дію Угоди шляхом передачі через дипломатичні канали повідомлення про припинення дії принаймні за 6 місяців до закінчення будь-якого календарного року, що починається після завершення періоду п'яти років з дня набуття Угодою чинності. У такому випадку Угода припиняє свою дію:

a) у Китаї:

стосовно доходів, що одержуються протягом податкових років, що починаються з або після першого січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення про припинення дії;

в) в Україні:

(i) стосовно податків на дивіденди, проценти або роялті для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення;

(ii) стосовно податків на прибуток підприємств для будь-якого періоду оподаткування, що починається з або після 1 січня календарного року, наступного за роком подачі повідомлення;

(iii) стосовно прибуткового податку з громадян для будь-яких платежів, зроблених на шістдесятій або після шістдесяти днів, наступних за днем подачі повідомлення.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цю Угоду.

Вчинено в м. Пекіні 4 грудня 1995 року в двох примірниках, кожний українською, китайською і англійською мовами, причому всі тексти однаково автентичні. У разі розбіжностей в тлумаченні переважну силу матиме англійський текст.

* Ратифіковано Законом України від 12 липня 1996 року № 342/96-ВР.

За Уряд України

(підпис)

**За Уряд Китайської
Народної Республіки**

(підпис)

ПРОТОКОЛ

При підписанні Угоди між Урядом України і Урядом Китайської Народної Республіки про уникнення подвійного оподаткування та попередження податкових ухилень стосовно податків на доходи і майно (тут та надалі згадана як "Угода"), обидві сторони погодилися щодо таких положень, які складають невід'ємну частину Угоди.

1. Стосовно статті 2:

Розуміється, що положення цієї Угоди не будуть включати будь-які штрафи, стягувані за невиконання законодавства та правил стосовно податків, до яких застосовується Угода.

2. Стосовно статті 3:

Зрозуміло, що визначення терміну "компанія" як будь-якого корпоративного об'єднання або будь-якої організації, що розглядається з метою оподаткування як корпоративне об'єднання, визначене в підпункті е) пункту 1 статті 3, включає в себе "товариство", яке розглядається як "компанія" або корпоративне об'єднання для цілей оподаткування.

3. Стосовно статті 5:

а) Період часу для визнання постійного представництва, передбачений пунктом 3 статті 5, діє на протязі 5 років з дати, коли ця Угода набуває чинності; компетентні органи Договірних Держав повинні після закінчення періоду 5 років консультуватися один з одним з метою досягнення згоди щодо періоду часу для визначення постійного представництва, іншого ніж період, передбачений пунктом 3 статті 5, або щодо подовження такого періоду, виходячи з практики застосування пункту 3 статті 5.

б) Незважаючи на положення підпункту б) пункту 3 статті 5, виконання консультативних послуг підприємством Договірної Держави через найнятих службовців або інший зайнятий персонал в другій Договірній Державі утворює постійне представництво тільки в тому разі, якщо такі послуги виконуються на протязі періоду або періодів, що в сукупності перевищують 12 місяців.

4. Стосовно статті 8:

Доход, одержуваний з Китаю підприємством, що є резидентом України, від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, буде звільнено від підприємницького податку в Китаї; доход, одержуваний з України підприємством, що є резидентом Китаю, від експлуатації морських або повітряних суден у міжнародних перевезеннях, буде звільнено від будь-якого податку, аналогічного підприємницькому податку в Китаї, який може бути запроваджено в Україні.

У засвідчення чого ті, що нижче підписалися, відповідним чином на те уповноважені, підписали цей Протокол.

Вчинено в м. Пекіні 4 грудня 1995 року в двох примірниках, кожний українською, китайською і англійською мовами. Всі тексти однаково автентичні. У разі розбіжностей в тлумаченні переважну силу матиме англійський текст.

За Уряд України

(підпис)

**За Уряд Китайської
Народної Республіки**

(підпис)